

Спада/рыня, пачака/йце!
Вы забы/ліся рэ/шту!

Тэма: Грошы, кошт, цана, пакупкі

Колькі гэ/та кашту/е?
(Сколькі это стоит?)

1 рубе/ль
2, 3, 4 рублі/
5, 6, 7, ... рублёў

1 даля/р
2, 3, 4 даля/ры
5, 6, 7, ... даля/раў

1 э/ўра
2, 3, 4 э/ўра
5, 6, 7, ... э/ўра

Лад мовы

Существительное в родительном падеже

Назоўнік у родным склоне

КАГО? ЧАГО? ДЗЕ? АДКУ/ЛЬ? КАЛІ?

В единственном числе:

	Аснова	Прыклады	Канчатак
Ж. р., м. р., аг. р. на -а, -я	мяккая і на г, к, х	сытуа/цы, галянтарэ/і, Колі, судзьдзі, калегі, ціхоні	-і
	цвёрдая і зацьвардзелая	дзяўчы/ны, мужчы/ны, мяжы, зна/ўцы, ста/расты, пла/ксы	-ы
М. р. без канчатка, н. р. на -а, -о, -е, -ё	мяккая	болю, це/ню, хакею, гасьця, каня, навакольля, жыцьця	-ю, -я
	цвёрдая, зацьвардзелая і на г, к, х	холаду, пяску, шэ/рагу, ке/ліха, жы/та, вакна, бору, цу/кру, дажджу, бабра, малю/нка, вока, люстэ/рка, ву/ха	-у, -а
Ж. р. без канчатка	мяккая	гусі, чвэ/рці, сувязі, сьвекрыві, глыбіні, глы/бі, крыві	-і
	зацьвардзелая	поўначы, мы/шы, моцы	-ы
Розна-скланяльныя	на -мя	імя (і/мені), пле/мя (пле/мені), стрэ/мя (стрэ/мені)	-я, -і
	маладыя істоты	дзіця/ці, кацяня/ці	-і

Во множественном числе:

	Аснова	Прыклады	Канчатак
Ж. р., м. р., аг. р. на -а, -я	мяккая	зе/мляў, су/дзьдзяў, ві/шняў	-яў
	цвёрдая і на г, к, х	мужчы/н (мужчы/наў), дзяўча/т (дзяўча/таў), кніг (кні/гаў), калег (кале/гаў), рэк (рэ/каў), стрэх (стрэ/хаў)	[] (-аў)
	зацьвардзелая	ме/жаў, зна/ўцаў	-аў
М. р. без канчатка, н. р. на -а, -о, -е, -ё	мяккая	боляў, це/няў, ву/чняў, вуглёў, агнеў, ласеў, вуглёў, гасьце/й, коней, пыта/ньняў	-яў, -ёў, -ей
	цвёрдая і зацьвардзелая	друкароў, сяброў, халадоў, жытоў, сталоў, вокнаў, бароў, дажджоў, сэ/рцаў	-оў, -аў

	на з, к, х	люстэ́рак (люстэ́ркаў), вачэ́й, вушэ́й	[], -аў, -эй (пад націскам)
Ж. р. без канчатка	мяккая і цьвёрдая	сьвекры́ве́й, крыве́й, ра́дасьце́й (-яў), су́вязе́й (-яў), вэ́рфяў	-ей (-яў)
	зацьвярдзелая	мышэ́й, начэ́й (ночаў), рэ́чаў	-эй (пад націскам), -аў (не пад націскам)
Розна-скланяльныя		кура́ня т (кура́нятаў), іме́наў, каця́ня т (каця́нятаў), пляме́н (пляме́наў)	[], -аў

Правила употребления окончаний в родительном падеже для единственного числа существительных мужского рода второго склонения приведены в уроке 1.

Родительный падеж в словосочетаниях

Родны склон у словазлучэньнях

Для литературного белорусского языка не характерны такие обороты с родительным падежом, как: *цела чалавека, адыход цягніка, спосабы барацьбы з сухотамі, па сканчэньні вячэры, лязо для галеньня* и проч.

Чтобы найти адекватную замену подобным оборотам, можно использовать:

- прилагательные: **чалавэ́ чага це́ ла**;
- описательные обороты: **як змага́цца з сухотамі; калі́ адыходзіць цягні́к**;
- деепричастные обороты: **скончы́шы вячэ́ ру**;
- глаголы: **лязо галі́цца**.

Счёт по-белорусски

Лічэньне па-беларуску

Склада́ньне.

пе́ршы скла́днік		другі́ скла́днік		су́ма
1	+	2	=	3

Адзі́н ды два — бу́дзе тры.
Адзі́н плю́с два — раўня́ецца тры.
Да аднаго дада́ць два — бу́дзе тры.

Адыма́ньне.

памя́нша́нае		адыма́нае		рознасьць
5	-	3	=	2

Ад пяці́ адня́ць тры — бу́дзе два.
Пяць мінус тры — раўня́ецца два.

Множа́ньне.

пе́ршы мно́жнік		другі́ мно́жнік		здабы́так
2	*	4	=	8

Два памно́жыць на чаты́ры — раўня́ецца
восем.
Двойчы чаты́ры — восем.
Два, памно́жанае на чаты́ры, — бу́дзе
восем.

Дзяле́ньне.

дзе́ліва		дзе́льнік		дзе́ль
6	:	2	=	3

Шэсьць падзялі́ць на два — раўня́ецца тры.
Шэсьць падзялі́ць на два — бу́дзе тры.
Шэсьць, падзе́ленае на два, — бу́дзе тры.

Практыкуйцеся

1. Скажыце як мае быць (Скажыце правільна).

$2 + 8 = 10$

$7 - 3 = 4$

$14,8 - 11,2 = 3,6$

$63 : 7 = 9$

$4 * 5 = 20$

$5 + 9 = 14$

$2 * 4 = 8$

$6 * 4 = 24$

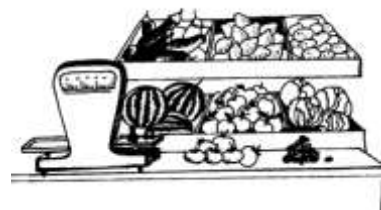
$1,5 + 3,4 = 4,9$

$32 : 4 = 8$

$20 + 30 = 50$

$42 : 6 = 7$

2. Паглядзіце, якая гародніна прадаецца ў шапіку. Папытайцеся ў прадавачкі, колькі гэта каштуе. Скажыце, колькі й чаго вы хочаце ўзяць.

кавуны

агуркі

гарбуз

бульба

сала́та

цыбу́ля

3. Прачытайце дыялёгі. Скажыце, у якую краму вы ідзяце ды што хочаце купіць.

I.

— Ты ў краму?

— Але.

— Купі мне, калі ла́ска, стры́жань, гу́мку й крэ́йды.

— Добра.

Аловак, пэ́ндзаль, цыра́та, фа́рбы, сурва́ткі, аксамі́тная сту́жка, збанок, мачу́лька.

II.

— Можа, лепш узя́ць гвазды́коў?

— Чырвоных няма́, а гэ́тыя не́кія прывя́лыя.

— Дык што, бяра́м ру́жы?

— Так, возьмем пяць пунсо́вых ру́жаў.

Аksamі́ткі, рамонкі, глядыёлюсы, хрызантэ́мы, архіде́і, вяргі́ні, тульпа́ны.

КВЕТКІ

Торговля товарами широкого потребления

Гандаль таварамі шырокага спажывання

Запраша/ем да паку/пкі.
Нас ціка/віць усё...
«О, гораду чароўныя прына/ды*!»

* Соблазны.

фу/тра

вопратка

каўняры

ху/сткі з фрэ/нзьямі

вэ/люм
(фата)

укра/сы, упрыгажэ/ньні

кара/лі
(ожерелья)

па/церкі
(бусы)

бранзале/ты

панчохі

калготы

бялі/зна

пальча/ткі

дзя/гі, папру/гі

га/льштукі

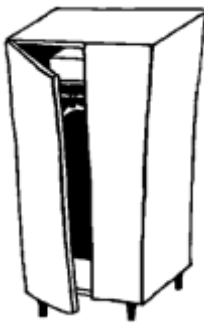
чараві/кі
на высокім абца/се

ца/цкі

парфумэ/рыя

мэ/бля

сродкі чы/сьціць

шк/ло

Ясь распавядае

Мой сябра Мішка Вайцяхоўскі мае краму, прадае адзеньне. І робіць гэта ён, скажу вам, проста па-майстэрску. Ці раз я чуў ад людзей, што ў краме Вайцяхоўскага пачуваешся так, нібы ты ў яго адзіны, толькі адзіны найлепшы прыяцель.

Во, гляньце, бацькі прывялі апрануць свайго малага. Ён так фацэтна выглядае ў гэтых штоніках. Пэўна ж, яны яму завялікія.

Бацьце, ідзе прымерка... Можна падумаць, што Мішку самому ўжо няма чаго надзець і што ён сам будзе насіць тыя порткі альбо гэтую кашулю. Гэтак пільна, гэтак старанна ён шукае патрэбнае. І вельмі рады, калі чалавек выбера тое, што найбольш яму пасуе. Нарэшце Мішка знайшоў патрэбнага памёру порткі і падае малому.

— А вось гэта якра! — кажа Мішка задаволена. А потым зьвяртаецца да наступнага пакупніка.
— А што вы жадаеце? Што вам паказаць?

— Калі б які гарнітур на штодзень...

— Добра, за раз будзе. — І Мішка знікае. Праз некалькі хвілінаў ён з гарнітурам у руках. Зноў ідзе прымерка...

— Не, шэры пінжак вам — не да тва’ру. Пачакайце, калі ла’ска, за раз паглядзім інакшы...
Тым ча сам людзе’й у краме паболела. Каму — шкарпэ’ткі, каму — хустку з фрэнз’лямі, каму — швэ’дар... Для кожнага ў Мі’шкі знойдуцца ве’тлівае слова, ува’га й пава’га.
— Паме’райце, калі ла’ска, гэты швэ’дар.

...

— Спартовая жаночкая вопратка? Калі ла’ска, вось тут’ака.

...

— Жада’еце інакшы колер?

— Так, руды — ня модны.

— Хвілі начку, за’раз знайду’.

...

— Вы хочаце сьвятле’йшую камізе’льку? На жаль, няма’ ва’шага паме’ру.

...

— Калі ла’ска, паглядзі’це: вось гэ’та — рэч!

— Добра, але’ кошт!..

— Хіба’ ж гэ’та кошт?

— Не, даруйце, але’ для мяне’ гэ’та — задорага.

Практыкуйцеся

4. Перакажыце тэкст.

5. Прачытайце верш. Знайдзіце колькасныя ды парадкавыя лічэбнікі. Адкажыце на пытаньне — колькі дзяцей у вераб’я?

У старога вераб’я —
Грашаві’тая сям’я:
У кожнага вераб’ейкі —
Па чаты’ры капе’йкі.

З’яце’ліся вераб’і —
Налічы’лі два рублі’.
У самога вераб’я
Было роўна паўрубля’.

Кожнаму вераб’ейку
Даў стары’ яшчэ’ капе’йку.
Колькі ж ма’е дзяце’й
Наш бага’ты вераб’ей?

В. Ві’тка

Торговля продуктами питания

Гандаль прадуктамі харчаваньня

Шмат чаго я ма’ю купі’ць і ў гастраноме...

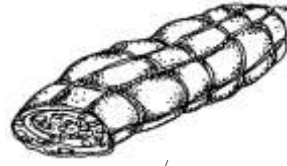

кілба/сы

я/лавічына
(говядина)

руля/да

вяршкі/
(сливки)

жыва/я рыба

макарона
(толькі адз. л.)

геркулес

грэцкія кру/пы

бляша/нка кансэ/рвы

глушч
(жир)

але/й
(растельное масло)

воцат
(уксус)

малако
згушчанае

кмін / кмен

ка/ва
распушча/льная

гарба/та

Практыкуйцеся

6. Прачытайце, адкажыце на пытанні.

- І тут, і там — чарга/.
- Што даюць?
- Труска/лкі.
- За кім я?
- За мной, але тут — яшчэ/ два чалаве/кі. Яны/ адышлі/ на хвілі/нку.
- Дык я паку/ль што буду за ва/мі.
- Добра. Але невядома, ці хопіць нам гэ/тых труска/лак.
- Яны/ такі я адборныя, чырвоныя, сьпе/лыя.
- Ну, калі яны/ яшчэ/ й салодкія, ва/рта ўзяць больш.
- Але ці не зана/дта яны/ дарагі/я?
- Гэ/ткіх таньне/й вы нідзе/ ня знойдзеце.

Пытаньні:

- Па што чарга/?
- Хто апошні?
- Ці ўсім хопіць труска/лак?
- Якія труска/лкі?
- Ці ня на/дта яны/ дарагі/я?

7. Скажыце, што яшчэ вы набылі.

Я куплю/:

бохан хле/ба,

во гэ/ты
мякчэ/йшы батон/,

дзяся/так я/ек,

па/чак гарба/ты,

карабок
запа/лак...

8. Прачытайце тэкст. Раскажыце па-беларуску, пра што ідзе гаворка. Хто з вашых знаёмых вымушаны насіць акуляры, чаму?

- Ідучы/ з работы, зайшоўся па дарозе ў кра/му «Опытка». Гляджу/, аж тут — Лёнік.
- Здароў!
- Віта/ньне!
- Па акуля/ры прыйшоў, ці што?
- Але, нешта вочы туманяца. Як той каза/ў, бутэ/льку яшчэ ба/чу, а ча/рку — ужо не.
- Годзе жартава/ць, му/сіш насі/ць акуля/ры, калі зрок папсава/ў.
- Спада/рыня, скажы/це, гэ/та найлоная апра/ва?
- Не, мэталёвая.
- Вось гэ/ткая апра/ва будзе табе/ да тва/ру.
- Колькі яна/ кашту/е?

9. Прачытайце. Скажыце па-беларуску, якія з ласункаў вам даспадобы.

У кра/ме «Мігда/лік» — вялікі вы/бар розных прысма/каў. Мне асаблі/ва даспадобы ласу/нкі старада/ўняе рэцэпту/ры. «Хрушч* анге/льскі», «Ві/шні ў кашу/льках».

- Можа, узя/ць «Жураві/навы торт»?
- Не, лепш «Торт з суні/цамі». Ён такса/ма сма/чны, і таньне/йшы.
- Мы возьмем пірожнае з крэ/мам, пра/жаныя мігда/лы**, шакаля/дныя цуке/ркі й ляду/нкі.

* Хворост.

** Жарены миндаль.

10. Прачытайце дыялёгі, дайце поўны адказ на пытаньні.

I.

- Мо ты пазычыў бы мне грошай?
- Пазычу, калі гэтак пільна трэба.
- Дзякуй. Каторы раз ты мне дапамагаеш?!
- Дык ты ж сам ведаеш: шчаслівы ня той, у каго шмат грошай, а той, каму іх хапае.

- Вы пазычаеце грошы? Не, ... таму што ...
- Ці іншым разам вы мусіце дапамагаць сябрам? Так, ...
- Ці вам хапае грошай? Не, ... бо ...
- Ці вы маеце нейкія грошы? Так, ...
- Ці вы бераце калі-небудзь пазыку? Так, ... бо ...
- Сябры заўсёды вам дапамагаюць? Не, ...
- Цяпер вам пільна патрэбныя грошы? Так, ...

II.

- Нам не выпадае ехаць на госьці.
- Хаця ж не даводзь мне, што грошай няма. Я ведаю адно: скупы — вечна бедны.
- Пры чым тут скупасьць? Было шмат выдаткаў.
- Мы ж рабілі ўсё нейкія дробязныя пакупкі.
- Ну чаму? Табе купілі модныя чаравікі, мне — вопратку. Да таго ж шмат пайшло на харчы.
- Не кажы, што харчаваньне ў нас было нафта добрае.
- Так, так, але ж яшчэ — плата за кватэру, падаткі розныя...

- Ці часта вы бываеце ў гасцёх? Так, ...
- Ці вы паедзеце куды-небудзь сёлета? Не, ... таму што ...
- Ці вы прыяжджаеце на госьці з падарункам? Так, ...
- Вы маеце шмат выдаткаў падчас паездкі? Не, ...
- Ці шмат грошай у вас ідзе на харчаваньне ў час адпачынку? Так, ... таму што ...
- Ці адкладаеце вы грошы на «цёмны» дзень? Так, ...
- Ці вялікая ў вас плата за кватэру? Так (Не), ...

11. Прачытайце дыялёгі. Узгадайце падобныя сытуацыі і раскажыце пра іх.

I.

- Будзьце ласкавы, паклічце загадчыцу.
- Я вас слухаю.
- Раніцай я купіў у вас гэты ёгурт. Потым агледзеўся, што тэрмін яго скончыўся.
- Да адзінаццатага чысла, трэцяга месяца. Сёньня... ваша праўда! Прабаўце, калі ласка, мы за раз вернем вам грошы.

II.

— Учора я купіў тут пінжак разам во з гэтай камізэлькай. Але ж дома я заўважыў вось тутак неўкую плямку. Хаце лася абмяняць камізэльку.

— Плямку, здаецца, можна будзе вывесці, але, калі хочаце, камізэльку абмяняем. Дзе ваш квіток?

— Павінен быць... Вось ён.

— На жаль, вашага памёру ўжо няма. Выбераце іншы гарнітур, ці хочаце, каб мы адалі вам грошы?

— Што ж, калі так — вазьму грошы.

12. Ператлумачце па-расейску. Зьвярніце ўвагу на змест і форму афіцыйнага ліста. Складзіце па-беларуску на гэты ўзор свой ліст.

— Навошта ты мяне паклікаў?

— Прачытай і скажы, ці пісьменна па-беларуску складзены гэты ліст?

— За раз зірнем...

Шаноўны пане!

Наша кампанія ўжо 10 гадоў працуе на рынку будаўнічых матэрыялаў. Мы атрымалі Ваш адрас ад нашага гандлёвага партнёра з рэкамэндацыяй прапанаваць Вам наш тавар. Гэтым разам мы можам прапанаваць наступныя вырабы: дзверы металевыя і драўляныя, ваконныя пакеты, падвесную столь, паркетную падлогу, шпалеры зь Нямецчыны — і сьпіс можна доўжыць, абы толькі было на гэта Ваша зацікаўленьне.

У дадатак высыліем праспэктывы і прэйскурант нашых вырабаў. Тэрмін пастаўкі: 1-2 дні, у залежнасьці ад колькасьці й асартымэнту. Умовы плацяжу: аплаці наперад. Прапанова дзейнічае тры месяцы.

*Зь сяброўскім прывітаньнем,
камэрцыі йны дырэктар Сымон Івянецкі.*

Кароткія размовы (чытайце ўголос)

— Во гэта абутак! Якраз на маю нагу, і выглед прыстойны, і якасьць. Трэба ўзяць. Што ты скажаш?

— Добрыя туфлі. Каштуюць не сказаць, каб нафта дорага. Бяры, калі падабаюцца. Але давядзецца размяняць гэтыя грошы.

— Дзе сьці тутак маё быць мяняльня валюты.

— Вунь у будынку насупраць ёсць банк. Там і памяняем.

— Вот это обувь! Как раз по ноге, и вид приличный, и качество. Нужно взять. Что скажешь?

— Хорошие туфли. Стоят не сказать, чтобы очень дорого. Бери, если нравятся. Но придётся разменять эти деньги.

— Где-то здесь должен быть пункт обмена валюты.

— Вон в здании напротив есть банк. Там и поменяем.

— Мне ўжо абрыдла хадзіць па гэтых мяняльнях.

— Пацярпі трохі. Паглядзім, які яшчэ тут курс даляра. І ці будзе нам якая выгада.

— Каб жа так...

— Мне уже надоело ходить по этим обменникам.

— Потерпи немного. Посмотрим, какой ещё здесь курс доллара. И будет ли нам какая выгода.

— Если бы так...

— А вось паглядзі! — найвышэйшы курс у горадзе!
— Ну, нарэшце!

— А вот посмотри — самый высокий курс в городе!
— Ну, наконец-то!

— Гэтая рэч — не раскоша. Чаму ты ня хочаш яе купіць?
— Лічу, што задорага. Пачакаю, можа будзе яка я зьніжка коштаў.
— Давай зазірнем яшчэ ў «Худы гаманец»? Там таксама неблагія рэчы. Ёсць з чаго выбраць, ды й тагна!

— Эта вещь — не роскошь. Почему ты не хочешь её купить?
— Считаю, что дорого. Подожду, может будет какое-нибудь снижение цен.
— Давай заглянем ещё в «Худы гаманец»? Там тоже неплохие вещи. Есть из чего выбрать, да и дёшево!

— Што Мікалаі у цябе пытаўся?
— Пытаўся, ці магу я пазычыць яму трохі грошай. У яго былі вялікія выдаўкі. Шмат пайшло на будоўлю. А цяпер яшчэ гэтыя выштукаваныя розныя цягнуць усё дарэшты.
— А колькі ён прасіў?
— Няшмат, яму адно трэба дакупіць фарбы. Праз тыдзень дакляраваў вярнуць пазыку.
— Яму можна і пазычыць, ён ніколі нас не падводзіў.

— Что Николай у тебя спрашивал?
— Спрашивал, могу ли я одолжить ему немного денег. У него были большие расходы. Много ушло на стройку. А теперь ещё навороты всякие тянут всё до остатка.
— А сколько он просил?
— Немного, ему просто нужно докупить краски. Через неделю обещал вернуть долг.
— Ему можно и одолжить, он никогда нас не подводил.

— Возьмите це во яблыкі. Зьясьце на перапынку ў школе.
— А ці дасі нам сёння якую капейчыну з сабою?
— Магу даць пакрысе. Учора якраз размяняў грошы на дробныя.
— Чаму ж гэтак скупа? Хай жа б трохі буйнейшымі.
— Досьць. Вы яшчэ малыя.

— Возьмите вот яблоки. Съедите на перерыве в школе.
— А дашь нам сегодня какую копейку с собой?
— Могу дать понемножку. Вчера как раз разменял деньги на мелкие.
— Что ж так скупое? Пусть бы немного покрупнее.
— Достаточно. Вы ещё маленькие.

— Мне падабаюцца вунь тыя шпалеры ў кветкі.
— За раз паглядзім, колькі каштуе адзін скрутак.

— Мне нравятся вон те обои в цветочек.
— Сейчас посмотрим, сколько стоит один рулон.

— У маёй кішэні няма ані шэлега, усю выпалашчыў.
— І я ўжо гаман свой спустошыў.

— У меня в кармане нет ни гроша, всё спустил.
— И я уже опустошил свой кошелек.

Майстры слова гавораць

Новая зямля
(урывак з паэмы)

— Дзьве рэчы трэба мець, каханні!
 Адна рэч — розум выхаваўны:
 Умець прадгледзець, прылаўчыцца
 На цьвёрдым грунце закрапіцца.
 Другая рэч, Антось харошы:
 Таксама трэба мець і грошы, —
 Міхал прамовіў ціхім басам.
 Алець і Костусь гэтым часам
 Гасьцеў пад дубам вартавалі
 І між сабою жартавалі.
 — Згадай, Кастусь, — Алець пытае, —
 Хто першы ў госьці завітае?
 — Ну, хто ж? вядома — Юрка, дружа.
 — Чаму? — Бо мёд ён любіць дужа,
 А там, глядзі, Язэп прыпрэцца
 І Фабіян зь ім з Караліны...
 Падвып'юць, ведаеш, мужчыны,
 Ото гаворка распачнецца!
 А там Кандра т вазьмецца ў бокі,
 Напэўна пойдзе ён у скокі;
 Яго Ялэўка падтрымае,
 А Вухін песьню засьпявае:
 «Пі гарэлку, суседзе!»
 — Глядзі, глядзі! хто гэта едзе? —
 Алець ускочыў, пазірае
 І локцем Костуса таўхае.
 — Ды гэта ж Вухін, брат! ён самы! —
 І хлопцы кінуліся ў браму,
 Бягуць навывперадкі ў хату.
 — Ўжо Вухін едзе! Вухін, та та!
 — Цыц! ня сьмець казаць мянушку,
 А то зьніму на вас папружку!
 І бацька бровы пасувае,
 Пільчак чысьцеўшы адзявае,
 Ідзе на двор для прывітанья
 І для пачэснага спатканья.
 Андрокі-Вухін пад'яжджае
 І так каня свайго спыняе,

Як бы супыну конь ня мае,
 Хоць конь, як вол, непаваротны
 І бегчы ўжо ня так ахвотны.
 Кадушка-Зося сонцам зьзяе;
 Міхал ёй злазіць памагае.
 Яна ж, як гліна, на дта цяжка,
 Пад ёю крэпча каламажка.
 — Ну, проша ў хату! проша, кумка.
 Глядзіць бутэлька зь яе клумка.
 Уперавалку, як бы качка,
 У хату йдзе кума-сваячка.
 Тут гаспадыня выбягае,
 Ёй дзьве ры ў сьні адчыняе;
 Кабеты тварамі самкнулісь
 І так прыёмна ўсьміхнулісь,
 Як бы злучыліся дзьве рэчкі,
 Гарохам сыплюцца славечкі.
 — А дзе ж дачка мая хрышчона? —
 Спытала Зося. — Дзе Алёна?
 Ваўчком Алёнка пазірае;
 Яе тут Зося абнімае,
 Гасьцінцам дзеўчынку трактуе,
 Яе і песьціць і цалуе,
 У вочкі ёй глядзіць прывётна —
 Сама Яхіміха бязьдэтна.
 Алець пад гэты шум вітанья
 Разгледзеў клумак ўвесь дазважня
 І шэпча Костусю на вуха:
 — Там, брат, гарэлка-весьлуха,
 І каравай, і сыр, як плаха.
 Калі б ня ведаць таго страху,
 Ось бы дзе можна пажывіцца!
 Але чакайце: даляжыцца, —
 І караваю закаштую,
 Цябе таксама пачастую!
 І хлопцы толькі пасьмяялісь
 Ды вон за дзьве ры паімчалісь.

Якуб Колас